

59. Τί μὲ μέλει; τί φροντίζω;
 Κί ἂν φροντίζω, τί ἐλπίζω,
 Καὶ τί τάχα καρτερῶ;
 Νὰ πηδῆζω, νὰ πετάζω,
 Τὸ μελλούμενον ὕ ἀλλάζω
 Παντελῶς δὲν ἤμπορῶ.

Δὲν εἶν' τρόπος νὰ γυρίσῃ

Ὅ, τ' ἢ Μοῖρα διορίσῃ

Θὰ γενῆ, καὶ θὰ γενῆ

Τ' ἄλλα ὅμως εἶν' χαμένα,

Οὔτε γίνεται κἀμένα,

Ἄν αὐτῇ δὲν τῇ φανῆ.

Νέος εἶμαι; θὰ γεράσω.

Ζῶ, καὶ τρέχω; θὰ περάσω,

Καὶ σὰν ἴσκιος θὰ σθυσθῶ.

Ὅσα κάμω, καὶ πασχίσω,

Εἰς τὸν κόσμον θὰ τ' ἀφήσω,

Καὶ γυμνὸς θ' ἀφανισθῶ.

Τὸ λοιπὸν γιατί φροντίδες;

Γιατί φόβοι, καὶ ἐλπίδες;

Γιατί τόση ταραχή;

Φάγε, πιε, 'ς τὴν γῆν ταχύσου,

Μὲ τὸν Ἔρωτα κοιμήσου

Νὰ φροντίδα μοναχή.